

Передача оздоровчих інформаційних сигналів використовуючи канал інертнного поля

Володимир Красноголовець, Василь Федорівський

ABSTRACT

Ми досліджуємо фізичну природу польових сигналів, здатних коригувати функціонування різних систем людського тіла та можливість передачі таких сигналів з віддаленого джерела. Щоб це зрозуміти, матеріальна хвиля (тобто, чистинкова хвильова ψ -функція) розвинута в дві підсистеми: в частинку як таку і хмару просторових збурень названих інертонами. Саме інертони переносять фрагменти маси і забезпечують короткодіючу взаємодію між найближчими атомами. Існування інертонів підтверджено в багатьох дослідях. Система сутностей (атомів чи молекул) заповнена її власними інертонами і таку систему потрібно розглядати, як оболонку наповнену інертним газом. Ці інертони, дійсно, поведуть себе як газ, котрий коливається з тими ж частотами, що й атоми/молекули оболонки. Раніше вже продемонстровано, що інертони періодично переходять від масового стану m до стану натягу ξ . Це означає, що інертони поведуться, як типова хвиля осцилююча між стисненням і розтягуванням. Інертні хвильки можуть бути випромінені з коливальної системи атомів/молекул. Показано, що ці хвильки здатні переносити інформацію до віддаленого рецептора (віддаленого навіть на кілометри) передаючи йому необхідні інформаційні сигнали.

Ключові слова: фонони, інертони, передача сигналів, інформаційна терапія.

Published Online: November 10, 2020

ISSN: 2684-4451

DOI: 10.24018/ejphysics.2020.2.6.ID

V. Krasnoholovets*

Institute of Physics, National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine
(e-mail: krasnoh@iop.kiev.ua)

V. Fedorivskyi

Scientific Production Enterprise "INTERA", Kyiv, Ukraine
(e-mail: oriv1@ukr.net)

*Corresponding Author

I. ВСТУП

В останні десятиліття в світі дуже поширилися дослідження в напрямку інформаційної медицини. До таких методів можна зарахувати метод годинника Тесли (генерація слабких інертних сигналів на 8 Hz) [1-3]; метод резонансної СВЧ-терапії [4-6]; метод електро-акупунктурної діагностики д-р Рейнхарда Фолля [7] з додаванням коригуючих засобів та різних комп'ютерних діагностик, що дозволяють отримати конкретні резонансні реакції пацієнта [8-13]; та інші. У своєму огляді з питань інформаційної медицини Сагі [14] наводить докази того, що виправлення вад у інформації може бути ефективнішим, ніж втручання в біохімічні процеси, котрі виникають саме через хибну інформацію.

Фреліх [15] був, мабуть, першим, хто запропонував проект «Теоретична фізика та біологія», і він розробив уявлення про фазові далекодіючі кореляції, тобто, когерентність, як визнано загальною концепцією, необхідною в описі нетривіального (непросторового) порядку, як у живих організмів. Він вважав такі гіпотези, як 1) перекачування енергії для збудження органів з правильною частотою, 2) деформації мембран, що стимулюють ділення клітин, 3) припинення росту, коли щільність клітин пригнічує когерентні режими, 4) поглинання, що визначає діапазон фазових кореляцій

тощо. Він поєднував високі частоти електромагнітних полів та кооперативну поведінку досліджуваної системи з фазовими далекодіючими кореляціями і застосовував це до біологічних систем, оскільки подібні ефекти спостерігали в системах суто фізичної конденсованої речовини.

Сміт [16-19] наслідуючи ідею Фреліха показав, що у досліджуваній воді гомеопатія утворює ділянку когерентної частоти за порядком дальності, а це означає, що вода має пам'ять. Крім того, Сміт досліджував електромагнітний відгук різних біосистем і органів на зовнішній сигнал в широкому спектрі частот, від 10^{-4} до 10^9 Гц, і дійшов висновку, що спотворені "фрактальні" сигнали в системах перш за все атакують парасимпатичну нервову систему – ця система покриває своєрідним мереживим коконом кожен орган і контролює його функціонування; якщо починаються збої в парасимпатичній нервовій системі то це автоматично переноситься на той чи інший орган чи систему організму формуючи при цьому певні зв'язки.

В методі зворотному до діагностики за Фоллем, дослідники [8-13] вишукують можливість індукувати на організм такий вплив, який коригуватиме той чи інший орган. Вплив на організм здійснюють, передаючи певні польові сигнали, які несуть правильні коди на кожен хворий орган для його правильної роботи. Цим методом

можна лікувати практично всі захворюваннями (рак, деменція, стареча немічність, гангрена, відсутність гормону роста у дитини і т.п.), оскільки наведені польові сигнали – це правильні частоти функціонування органів в їх здоровому діапазоні, котрі первинно закладені природою, а не ті “фрактальні” (за С. W. Smith), які проявляються в хворому стані. Інформаційна терапія корегує частоти на яких працюють системи органів, а отже лікує і самі хвороби. occurrence. У своєму співавторському огляді Гаряєв [21] описує теорію хвильової генетики, яка була експериментально доведена; а саме, продемонстровано існування хвиль генів у формі дійсних тексто-подібних структур та мобільних голографічних конструкцій хромосомного континууму. Автори зазначають, що організм людини, його клітини, можуть зрозуміти хвилю у двох сенсах – безпечних і небезпечних. Вони зазначають, що хромосоми випромінюють звук і когерентні фотони, які перетворюються на радіохвилі, а потім на реальний рівень кодування генетичної інформації в стан хвилі, доповнюючи реальну; ці геноми справжнього та хвильового ряду беруть участь в управлінні метаболізмом організму та в його ембріональному розвитку. І хіба дослідження Гаряєва не є підтвердженням ідей Боня [21] про зв'язок матерії та духу?

Ми також маємо згадати Путхоффа і Тарга [22, 23], які започаткували теоретичні, експериментальні та оперативні програми з вимірювання біологічного зворотного зв'язку та біополів. Пізніше їх робота призвела [24] до вивчення психокінезів, тобто безпосереднього впливу розуму на речовину («пси», «паранормальність» або «парапсихологія») без присутності сторонніх фізичних полів і приладів. Це була програма Віддаленого Бачення, яка залучала передбачення та ясновидіння, коли практикуючий отримує інформацію незалежно від відстані та часу.

В запропонованій праці ми розкриваємо фізичну сутність польових сигналів здатних вносити корекцію в функціонування органів. Ці польові сигнали не пов'язані з електромагнітним полем, а є носіями маси, які спричиняють короткодіючу взаємодію між частинками, тобто, є носіями квантово-механічної взаємодії. Ці квазічастинки були названі [25] *інертонами*, оскільки вони виникають через опір простору до руху будь-якого матеріального об'єкту (тобто, інертони пов'язані з силою інерції). Поглинання системою інертонів (тобто, додаткової маси) одразу змінює силу взаємодії між частинками в цій системі, а отже змінює і електромагнітні сигнали індуковані системою..

II. МАТЕРІАЛИ І МЕТОДИ

A. Фонони в кристалічній решітці

Матеріалами, які можуть бути використані в практиці інформаційної медицини, є металеві пластини та стружка, а також органічні діелектричні речовини. Дослідження інформаційних сигналів ми проводили методами теоретичної фізики. Коливання сутностей та відповідної фізичної чи біофізичної системи моделюються так званими оптичними та акустичними фононами.

В металі розсіяння електронів на коливаннях решітки є основним механізмом розсіяння.

Нехай хвильові вектори \vec{k} та \vec{k}' описують стани електрона до і після розсіяння, а хвильовий вектор \vec{q} описує колективний стан решітки (тобто, фонон). Закони збереження імпульсу і енергії мають вигляд:

$$\begin{aligned}\hbar\vec{k}' &= \hbar\vec{k} \pm \hbar\vec{q}, \\ \hbar k'^2 / (2m^*) &= \hbar k^2 / (2m^*) \pm \hbar\omega_q\end{aligned}\quad (1)$$

де $\omega_q = v_s q$, v_s швидкість звуку, знак \pm означає поглинання (+) і емісію (–) коливання ґратки (фонона). З цих рівнянь

$$q = \pm 2k \cos \theta \quad (2)$$

де θ є кут між напрямками векторів \vec{k} та \vec{q} .

Електрони в міді при кімнатній температурі характеризуються параметрами: де бройлівська довжина хвилі $\lambda_{dB} = 4.5 \times 10^{-10}$ м, хвильове число $k = 1.48 \times 10^{10}$ м⁻¹ і частота $\nu = \nu_F / \lambda_{dB} = 3.69 \times 10^{14}$ Гц. Ми можемо накласти на досліджувану систему набір коливань, які можна позначити хвильовими числами q_i ($i = 1, 2, 3, \dots$); відповідні значення $\cos \theta_i$ можуть бути малими так, що всі хвильові числа відповідних фононів будуть задовільняти нерівності $q_i \ll k$. Отже, в міді нас повинні цікавити фонони з круговими частотами $\omega_q \ll \omega_D = 7.144 \times 10^{13}$ с⁻¹ (ω_D є частота Дебая) і хвильові числа $q \ll 1.5 \times 10^{10}$ м⁻¹.

Середнє число фононів залежить від температури T і частоти фононів ω_{q_i} , к передбачає статистика Бозе-Ейштейна

$$\langle n_i \rangle = \frac{1}{\exp[\hbar\omega_{q_i} / (k_B T) - 1]} \quad (3)$$

Для акустичних фононів ($\omega_q \ll \omega_D$)

$$\langle n_i \rangle = k_B T / (\hbar\omega_{q_i}). \quad (4)$$

Наприклад, для фононів з круговою частотою $2\pi \times (10^6 - 10^{12})$ с⁻¹ при кімнатній температурі їхнє середнє число є $\langle n_i \rangle \approx 6.35 \times (10^6 - 10^{12})$. Іншими словами, число акустичних фононів величезне.

Ці фонони перебувають в тепловій рівновазі з довкіллям – на краях системи вони взаємодіють з тепловими коливаннями термостату (повітря, інші фізичні системи тощо).

B. Інертони в кристалічній решітці

В наших дослідженнях [25] показано, що квантову механіку можна вивести з субмікроскопічної механіки, яка впливає безпосередньо з теорії структури реального фізичного простору. Фізичний простір являє собою математичну решітку первинних топологічних куль з розміром оціненим як Планківська довжина $\ell_p = \sqrt{\hbar G / c^3} \simeq 1.62 \times 10^{-35}$ м; цю решітку Мішель Боня [26] назвав тессерешіткою. Отже, тессерешітка – це первинний фундаментальний фізичний субстрат, котрий має характеризуватися пружністю та швидкістю звуку (швидкість світла c). Матерія народжується з комірки тессерешітки при об'ємній фрактальній деформації, що відповідає появі маси. Наприклад, електрон є об'ємно деформованою топологічною кулею, тобто, фрактально стиснутою коміркою тессерешітки, яка рухається протискуючися між зустрічними комірками, а отже взаємодіє з ними.

При рухові такої частинки через зіткнення з комірками маса частинки дефрагментує так, що об'ємні фрактали (тобто, зморшки) зриваються з частинки і розлітаються як квазічастинки з швидкістю $\vec{c} + \vec{x}$ (\vec{c} – швидкість в поперечному напрямку, а \vec{x} – в напрямку руху частинки). Ці квазічастинки були названі інертонами [25]. Інертони рухаються по естафетному механізмові перестрибуючи від комірки до комірки і вони є носіями маси, тобто, переносять об'ємні фрактали, або фрагменти маси частинки. Вони відлітають на віддаль Λ від частинки і оскільки тессерешітка є пружною, вона віддзеркалює інертони назад до частинки.

Частинка пройшовши віддаль $\lambda_{dB} = h / (mv)$ повністю скидає з себе всі об'ємні фрактальні деформації (зморшки), котрі переходять на випромінену хмару інертонів, і частинка переходить в стан натягу $\vec{\xi}$. В цьому стані її об'єм повертається до вихідного об'єму, як і у виродженої комірки тессерешітки, але водночас комірці переходить в натягнутий стан, тобто стає твердою, а вектор вказує на напрямок натягу в бік напрямку руху. А в наступному відрізковій шляху $\lambda_{dB} = h / (mv)$ інертони повертаються до частинки і передають фрагменти деформації, тобто, ведуть частинку (за де Бройлем хвиля має вести частинку). Отже, частинка знову набуває масу – центрова комірці знову стає стиснута об'ємними фракталами-зморшками. Таким чином, будь-яка масова частинка (електрон, атом і т.д.) рухається укутана в хмару інертонів і об'єм цієї хмари $\lambda_{dB} \times \pi \Lambda^2$, де $\Lambda = \lambda_{dB} c / v$ є амплітудою інертонної хмари.

Оскільки маса частинки є змінним параметром (через взаємодію частинки з набігаючими комірками простору) [25], маса в прямолінійному рухові або атоми, які коливаються формуючи акустичні хвилі (фонони), можна описати наступним Лагранжіаном

$$L = \frac{1}{2} \lambda^2 \dot{m}^2 + \frac{1}{2} m_0^2 \dot{\xi}^2 + v m_0 \lambda \dot{m} \nabla \xi \quad (5)$$

де змінні $m(\vec{x}, t)$ та $\vec{\xi}(\vec{x}, t)$ характеризують масу та натяг частинки, відповідно. У виразі (5) λ є характерною довжиною хвилі частинки, (де Бройля хвиля у випадку електрона або довжина хвилі акустичного фонуна у випадку кристалічної решітки); m_0 є початковою масою частинки (електрона чи фонуна); v початкова швидкість частинки (чи швидкість хвилі акустичної хвилі, фонуна). Рівняння руху Ейлера-Лагранжа для змінних m та $\vec{\xi}$ мають вигляд (оскільки в Лагранжіані (5) ми маємо $\nabla \vec{\xi}$) [27]

$$\frac{\partial}{\partial t} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{Q}} \right) - \frac{\delta L}{\delta Q} = 0,$$

$$\frac{\delta L}{\delta Q} = \frac{\partial L}{\partial Q} - \frac{\partial}{\partial x} \frac{\partial L}{\partial (\partial Q / \partial x)} - \frac{\partial}{\partial y} \frac{\partial L}{\partial (\partial Q / \partial y)} - \frac{\partial}{\partial z} \frac{\partial L}{\partial (\partial Q / \partial z)}$$

(де $Q \equiv m, \vec{\xi}$), призводять до наступних диференціальних рівнянь в явній формі:

$$\begin{aligned} \lambda^2 \ddot{m} + v m_0 \lambda \nabla \dot{\xi} &= 0, \\ m_0^2 \ddot{\xi} + v m_0 \lambda \nabla \dot{m} &= 0. \end{aligned} \quad (6)$$

цих рівнянь ми отримуємо типові хвильові рівняння руху для кожної з двох змінних

$$\begin{aligned} \ddot{m} - v^2 \nabla^2 m &= 0, \\ \ddot{\xi} - v^2 \nabla^2 \xi &= 0. \end{aligned} \quad (7)$$

Отже, рівняння для варіації маси m та натягу $\vec{\xi}$, які рухаються в протифазі, показують, що будь-яка матерія рухається як типова хвиля. В такій хвилі стиснення (маса m) періодично замінюється розтягненням (натяг $\vec{\xi}$).

В кристалічній решітці атоми коливаються в акустичних хвилях. Інертонні хмари окремих атомів перекриваються і, отже, простір між ними заповнений інертонами і ці інертони коливаються в такт з рухом атомів. Тому, як і коливання атомів, інертони мають великий набір гармонік. Таким чином, в кристалі кожна i -та фононна мода наповнена інертонами, які можна в певному наближенні розглядати як інертонний газ. Дійсно, віддаль між атомами в кристалі дорівнює приблизно $g = 0.3$ нм і цей простір заповнений інертонами в кількості до 10^{25} квазічастинок (для мінімальної довжини хвилі $2g / \ell_p \sim 10^{25}$). Виглядає на те, що фонон є лише оболонкою хвилі, а наповнювачем є інертони.

Коли на краю кристалічної решітки фонони передають свою коливальну енергію довкіллю, наприклад, повітрю, то атоми кристалу передають акустичні коливання молекулам повітря. Водночас інертони супроводу виходять за межі кристалу, де їх мусять поглинути навколишні фізичні системи. Але довжина вільного пробігу випроміненої інертонної хвилі може бути дуже великою. Вона може мігрувати в просторі аж поки її не поглине фізична система з

відповідними для цієї хвильки резонансними параметрами.

На загал, коливання кристалічної решітки та процеси розсіяння електронів на цих коливаннях перебувають в тепловій рівновазі з термостатом, тобто, довкіллям. Але наявність інертної підсистеми в коливальному процесі атомів решітки дозволяє створювати певні довго живучі стани, які виводитимуть набір певних коливальних мод з під-теплого розподілу Планка (3). Іншими словами, інертна підсистема дозволяє управляти заселеністю певних коливальних мод в конденсованому середовищі.

Розглянемо умови генерації інертних хвильок та їх поглинання іншим кристалом так, щоб вони не розсіювалися, а кристалу-поглиначу абсолютно з тими ж параметрами, які вони мали при випромінненні. Для цього Лагранжіан (5) для змінних $m(\vec{x}, t)$ та $\vec{\xi}(\vec{x}, t)$ потрібно доповнити членами, які забезпечують резонансне випроміннення та поглинання (прихід і відтік маси та натягу, тобто, m and $\vec{\xi}$, які приносять інертони):

$$L = \frac{1}{2} \lambda^2 \dot{m}^2 + \frac{1}{2} m_0^2 \dot{\xi}^2 + v m_0 \lambda \dot{m} \nabla \vec{\xi} + m G(\vec{x}, t) + \vec{\xi} \vec{F}(\vec{x}, t). \quad (8)$$

В цьому випадку рівняння руху Ейлера-Лагранжа виглядають як нелінійні хвильові рівняння

$$\ddot{m} - v^2 \nabla^2 m + \int \vec{\nabla} \vec{F}(\vec{x}, t') dt' = 0, \quad (9)$$

$$\ddot{\vec{\xi}} - v^2 \nabla^2 \vec{\xi} + \int \nabla G(\vec{x}, t') dt' = 0. \quad (10)$$

Рівняння (9) і (10) подібні і мають розв'язки які відмінні лише в зсуві фази на $\pi/2$. Тому ми розглядатимемо лише рівняння (9).

В рівнянні (9) допустимо розділ змінних $m(\vec{x}, t) = M(\vec{x}) \vartheta(t)$, а також вважатимемо $\int \vec{\nabla} \vec{F}(\vec{x}, t') dt' = f(\vec{x}) e^{i\omega t}$. Тоді з рівняння (9) ми отримуємо неоднорідне рівняння Гельмгольца

$$\Delta M(\vec{x}) + q^2 M(\vec{x}) = f(\vec{x}) \quad (11)$$

де $q^2 = \omega^2 / v^2$ є квадрат модуля хвильового вектору.

Хай всі функції в рівнянні (11) є нерозмірні. Фундаментальні рішення оператора Гельмгольца при $f(\vec{x}) = \delta(\vec{x})$ в 3D просторі (див., наприклад, [28]) мають вигляд

$$M(\vec{x}) = -\frac{e^{iq|\vec{x}|}}{4\pi|\vec{x}|}, \quad M^*(\vec{x}) = -\frac{e^{-iq|\vec{x}|}}{4\pi|\vec{x}|}. \quad (12)$$

Метод перетворення Фур'є зводить рівняння (11) до алгебраїчного рівняння

$$(-\mu^2 + k^2) f[M(\vec{x})] = 1. \quad (13)$$

Це перетворення дає можливість знайти рішення оператора Гельмгольца в 2D просторі в класі функцій Ханкеля [28]:

$$M(q|\vec{x}|) = -\frac{i}{4} H_0^{(1)}(q|\vec{x}|), \quad (14)$$

$$M^*(q|\vec{x}|) = \frac{i}{4} H_0^{(2)}(q|\vec{x}|).$$

Цікаво, що при різкому розриві довгої пластинки чи кривої обидві сторони розриву також можна описати [29] функціями Ханкеля (14).

Для великих значень $q|\vec{x}|$ (i.e. $q|\vec{x}| \gg 1$), можна використати асимптотичне представлення функцій Ханкеля [30]:

$$H_0^{(1)}(q|\vec{x}|) \simeq \sqrt{\frac{2}{\pi q|\vec{x}|}} (\cos \varphi + i \sin \varphi), \quad (15)$$

$$H_0^{(2)}(q|\vec{x}|) = H_0^{(1)*}(q|\vec{x}|)$$

де

$$\varphi = q|\vec{x}| - \frac{\pi \cdot (\nu + 1/2)}{2} \Big|_{\nu=0}. \quad (16)$$

Тоді два розв'язки (14) набувають вигляду

$$M_1(q|\vec{x}|) \simeq -\frac{i}{4} \sqrt{\frac{2}{\pi q|\vec{x}|}} (\cos \varphi + i \sin \varphi), \quad (17)$$

$$M_2(q|\vec{x}|) \simeq \frac{i}{4} \sqrt{\frac{2}{\pi q|\vec{x}|}} (\cos \varphi - i \sin \varphi)$$

Розв'язки (17) визначають величину маси інертної хвильки в точці \vec{x} металевої пластинки. Очевидно, що розв'язок для маси повинен бути дійсним позитивним, а це можливо лише за певних значень $\varphi = \varphi_{\text{real}}$. Дійсні розв'язки для маси мають вигляд

$$M_1(q|\vec{x}|) = M_2(q|\vec{x}|) \simeq \frac{1}{4} \sqrt{\frac{2}{\pi q|\vec{x}|}} \sin \varphi_{\text{real}}. \quad (18)$$

Аналогічно виглядає і розв'язок для натягу інертної хвильки, який перебуває в протифазі до розв'язків (18):

$$\Xi_1(q|\vec{x}|) = \Xi_2(q|\vec{x}|) \simeq \frac{1}{4} \sqrt{\frac{2}{\pi q|\vec{x}|}} \cos \varphi_{\text{real}}. \quad (19)$$

Очевидно, що для випроміннення інертної хвилі з краю пластинки, на цьому краю повинна встановитися пучність. Тобто $\sin \varphi_{\text{real}} = 0$ та $\cos \varphi_{\text{real}} = 1$. Тоді на краю пластинки маса інертної хвильки стає рівною $M_1(q|\vec{x}|) = M_2(q|\vec{x}|) = 0$, а натяг –

$$\Xi_1(q|\vec{x}|) = \Xi_2(q|\vec{x}|) \simeq \frac{1}{4} \sqrt{\frac{2}{\pi q|\vec{x}|}}. \quad (20)$$

Це означає, що на добуток хвильового числа q і модуля радіус-вектору $|\vec{x}|$ (де \vec{x} є краєм 2D пластинки) треба накласти наступну умову:

$$\varphi_{\text{real}} = q |\vec{x}| - \frac{\pi}{4} = 2\pi l, \quad l = 0, 1, 2, \dots \quad (21)$$

тобто,

$$q |\vec{x}| = 2\pi l + \frac{\pi}{4}, \quad l = 0, 1, 2, \dots \quad (22)$$

Отже, ми показали, що інертонні хвильки такі дійсно можуть випромінюватися з твердого тіла.

III. РЕЗУЛЬТАТИ

A. Оцінка інтенсивності інертонів

Частоти коливань атомів, які дають велике середнє значення збуджених фононів (3) лежать в ділянці частот $\omega = 2\pi \times (10^6 - 10^{12}) \text{ c}^{-1}$. Тоді для мідяної/латунної пластинки відповідні довжини хвиль лежать в діапазоні $\lambda = 3 \times (10^{-8} - 10^{-2}) \text{ м}$, а значення хвильового числа є $q = 2\pi / \lambda$.

Нульовий розв'язок (20) і (22) означає, що на краю пластинки є притік або відтік інертонів (в стані натягу) при довжині хвилі λ і частоті ν вказані в Таблиці I.

Таблиця I: Усереднена довжина хвилі λ_l , частота ν_l і відносна амплітуда модуля натягу Ξ (20) інертонної хвильки задана числом l (22)

l	λ_l (м)	ν_l (Гц)	Ξ_l (Вираз (20))
1	1.6×10^{-2}	3.264×10^5	7.5×10^{-2}
10	1.77×10^{-3}	2.655×10^6	2.495×10^{-2}
10^2	1.798×10^{-4}	2.614×10^7	7.953×10^{-3}
10^3	1.8×10^{-5}	2.611×10^8	2.516×10^{-3}
10^4	1.8×10^{-6}	2.611×10^9	7.958×10^{-3}
10^5	1.8×10^{-7}	2.611×10^{10}	2.516×10^{-4}
10^6	1.8×10^{-8}	2.611×10^{11}	7.958×10^{-5}
10^7	1.8×10^{-9}	2.611×10^{12}	2.516×10^{-5}

Нааявність притоку/відтоку інертонів в досліджуваній системі змінює розподіл Планка фононів (3), (4). На вказаних довжинах хвиль λ_l і частот ν_l (Таблиця I) розподіл фононів в пластинці вже має іншу заселеність, а саме вираз (4) змінюється на

$$\langle n_l \rangle = k_B T / (\hbar \omega_{q_l}) + \delta n_l \quad (23)$$

де δn_l має порядок теплового розподілу (4) тому, що сама генерація інертонів відбувається за рахунок теплового поля. В першому наближенні можна вважати, що розподіл (23) має вигляд $\langle n_l \rangle \approx 2k_B T / (\hbar \omega_{q_l})$, тобто, $\langle n_l \rangle \approx 2k_B T / (\hbar \omega_l)$ і тоді заселеність на виділених l -рівнях сягатиме $10^7 - 10^{11}$ фононів, внутрішнє тіло яких наповнене інертонами.

Таким чином, на цих частотах відбувається передача фононної енергії: на виході пластини фононна оболонка залишається в системі коливань решітки, але внутрішня інертонна підсистема вилітає у вигляді інертонної хвильки. Амплітуда цієї хвильки має порядок теплової енергії, але хвилька, що виходить з пластини, не

термолізується, оскільки проникність інертонів дуже велика. Тобто, інертонна хвилька не взаємодіє з довкіллям аж поки не натрапить на фізичну систему з відповідними параметрами. Іншими словами, для поглинання цієї інертонної хвильки потрібен гострий резонанс.

B. Медичне застосування

Приймач інертонної хвильки повинен мати такі ж красиві умови, як і пластинка-випромінювач. Наприклад, дві частини розрізаної чи розламані посередині пластинки стають відповідно приймачем і випромінювачем, оскільки вони мають однакові красиві умови. Звісно, що інертонна хмаринка повинна з часом релаксувати або розсіятися, але час її життя доволі тривалий (за нашими вимірюваннями [25], нерівноважні інертонні стани в макроскопічних м'яких системах живуть декілька днів. А за цей час вільна інертонна хвилька здатна пройти шлях в тисячі кілометрів (з швидкістю можливо більшою за c).

З віддаллю інтенсивність інертонних хвильок генерованих пластинкою має спадати за законом зворотних квадратів

$$\langle n_l(R) \rangle = \langle n_l \rangle \frac{\sigma}{4\pi R^2}, \quad (24)$$

де $\langle n_l(R) \rangle$ є кількість хвильок з індексом l яка долітає до відстані R від джерела впоминовання; $\langle n_l \rangle \approx 2k_B T / (\hbar \omega_l)$ є середнє число інертонних хвильок. Такий приймач за l с поглине наступне число хвильок:

$$I_l(R) = \langle n_l \rangle \nu_l \frac{\sigma}{4\pi R^2} \approx \frac{k_B T \sigma}{4\pi \hbar R^2}. \quad (25)$$

В нашій роботі з інформаційної терапії ми використовували малі пластинки/шіпки зроблені з міді та латуні. Розмір пластинки-приймача був $18 \text{ мм} \times 18 \text{ мм} \times 0.230 \text{ мм}$ і тоді усереднена площа приймача становила $\sigma \approx 1.77 \times 10^{-5} \text{ м}^2$. Таблиця II показує порядок величин інтенсивності інертонної хвильки $I_l(R)$ в залежності від віддалі.

Таблиця II: Інтенсивність (25) інертонного сигналу з $l=10$ частотою на віддалі R від джерела.

R (м)	$I_l(R)$ (c^{-1})	$I_l(R) \times \text{доба}$ (тобто, за 24 години)
1	10^7	10^{12}
10	10^5	10^{10}
10^2	10^3	10^8
10^3	10	10^6
10^4	10^{-1}	10^4
10^5	10^{-3}	10^2
10^6	10^{-5}	1
10^7	10^{-7}	10^{-2}

Як видно з Таблиці II, інформаційні сигнали доходять до пластики-приймача віддаленій на 1 км щосекундно. На дальші віддалі інформаційний вплив також встановлюється, але за довший час. Для віддалі в 10000 км потрібно до двох днів для передачі інформаційного повідомлення.

Інертронні інформаційні сигнали можна модулювати. Тобто моноінертонна хвилячка може залишити випромінювач з додатковим набором частот. Такі хмаринки доставлятимуть до приймача інформацію, необхідну для введення в хворий організм, тобто набір певних частотних режимів, які несуть інформацію до певної системи організму з метою поліпшення його функціонування і, можливо, навіть відновлення майже повністю до здорового стану. Як видно з Таблиці II, на порівняно коротких віддальх, інформаційні сигнали досить часто приходять до приймача, а отже і о хворого, який потребує лікування. Але на відстанях у тисячі кілометрів кількість коригуючих сигналів, необхідних організмові, різко зменшується. Однак ці сигнали надходять регулярно.

В статті [31] описано метод вимірювання сигналів низької інтенсивності і навіть таких, які за амплітудою значно нижчі за рівень шуму. Зокрема, в досліджах ми детектували навіть сигнали котрі в 10 000 разів були слабші за рівень шуму; але обов'язковою умовою було – сигнали повинні періодично повторюватись. У випадку з випромінюванням інертонних хвилячок можна з впевненістю сказати, що це періодичний процес і тому до віддаленого приймача вони будуть потрапляти регулярно, хоча і з певною затримкою в часі. Отже, ці хвилячки таки принеситимуть потрібну для організму хворого необхідну інформацію.

Крім того, ми спостерігаємо, що між випромінювачем і приймачем встановлюється неперервний зв'язок (свого роду перекриття). Дійсно, ми можемо оглянути тіло хворого на відстані багатьох кілометрів у режимі реального часу. Як це фізично можливо? Використовувана латунна щіпка має приблизно $N \sim 10^{19}$ атомів. Спектр акустичних довжин хвиль можна легко оцінити для випадку 1 D простору за допомогою співвідношення $\lambda_n = 2an$ де a це стала решітки та $n = 2, 3, \dots, N$. Тоді спектр відповідних інертонів набуває вигляду $\Lambda_n = \lambda_n c / v_{\text{sound}}$ (див. [22], глава 8. Gravity). Довжина фундаментальної стоячої хвилі для такої малої латунної пластинки сягає $\Lambda_N \sim 10^{15}$ м, що означає, що зв'язок між випромінювачем і приймачем повинен існувати навіть тоді, коли вони розташовані в діаметрально віддалених точках на поверхні нашої планети. Більше того, випромінювач і приймач можуть відчувати один одного навіть у тому випадку, коли випромінювач розташований на Землі, а приймач – на Місяці.

В своїй роботі інформаційний терапевт використовує електронний прилад "INTERA-DiaCog" (український державний реєстраційний сертифікат № 3277/2004 від 30 жовтня 2009 р.) приєднаний до компютера з необхідним програмним забезпеченням. Прилад має певну матрицю, базу даних сигналів записаних із здорових та хворих органів і систем людського організму, які були усереднені по величезній кількості людей. Після ретельного обстеження хворого методами інформаційної терапії, тобто, аналізу сигналів отриманих з систем його організму, терапевт визначає набір коригуючих сигналів і записує їх на спеціальний матеріал, яким може бути розплавлений віск чи олово. Після затвердіння матеріал «заморожує» певні коливні моди, які характеризуються більшою інтенсивністю, ніж

задає Планківський розподіл (3) та (4). Далі «заряджену» краплю (краплі) прикладають до пластинки-випромінювача і остання передає сигнали до пластинки-приймача прикріпленої до тіла хворого за механізмом, який описаний в цій статті.

Статистика, зібрана від хворих, які одужують,, показує високу ефективність методу інформаційної терапії (або інертонної інформаційної терапії). Опис протоколів лікування та результати будуть повідомлені в іншій публікації. Тут ми даємо лише коротку інформацію щодо кількох випадків. Рік тому одного з нас (ВК) обстежили методами інформаційної терапії та рекомендували набір коригуючих сигналів. Випромінювальна пластинка постійно перебувала в кабінеті практикуючого терапевта, а хворий (ВК) був в русі на середній відстані 10 км від кабінету. Через місяць після носіння латунної пластини (щіпки-приймача, описаної вище), зір правого ока майже нормалізувався. Хоча після 2000 року з'явилися плаваючі темні мушки, які до середини 2019 року вже затінили близько третини поля зору. Видалення темних плям свідчить про введене корекцію зорового нерва, яка була виконана за допомогою інформаційних інертонних хвилячок.

18 серпня 2020 року хворий (фізик, 27 років проживає в Ейндговені, Нідерланди) прикріпив до руки латунну пластину, і терапевт, що сидів у Києві, Україна, оглянув тіло хворого. Потім був призначений набір кодів, який передавали хворому через інертонний канал. Відстань між двома містами становить близько 1800 км. Другий сеанс був 3 жовтня 2020 р. Усі системи організму хворого стали функціонувати краще приблизно на 30%. Цікаво, що перед другим сеансом хворий повідомив нам, що кинув палити коноплі (канабіс); тобто він втратив інтерес до цього. Це пов'язано з тим, що фізіологічний та психологічний стан хворого значно покращилися.

Ще у одній хворій (домогосподарка, 63 роки, яка проживає в селі Сатанівка Черкаської області, Україна, в 210 км від міста Києва) був діагноз, як показано нижче: дисциркуляторна енцефалопатія, вертебробазиллярна недостатність, остеохондроз шийного відділу хребта, випинання диска в спинномозковий канал у сегментах C4-C5, C5-C6, C6-C7. Хворій повідомили про початок роботи Паркінсона. Вона не могла робити жодної роботи в родинному саду та вдома, вона взагалі не могла ходити по прямій. 24 червня 2020 року проведено перший сеанс дистанційної інформаційної терапії. Наступний сеанс був 23 липня 2020 р. У серпні хвора виглядала практично здоровою - вона почала легко ходити по прямій лінії і почала виконувати всілякі роботи як вдома, так і на городі. Третій сеанс був проведений 20 жовтня 2020 року. З того часу хвора почувається ще краще.

IV. ВИСНОВКИ

Фізична теорія та результати, представлені в цій праці, є досить новими. Тим не менше, вони показують, що інформаційна терапія, заснована на передачі правильних інертонних сигналів (інертонних хвилячок), може бути використана як один із найпотужніших методів лікування. Практика інертонної інформаційної терапії може стати відмінним інструментом як для ранньої діагностики, так і для успішного лікування

абсолютно різних захворювань, у тому числі хронічних захворювань невизначеного походження. Причому канал бездротового інерттонного зв'язку передбачає діагностику хворого на віддалі в будь-який час з подальшою пересилкою підправлених сигналів для точнішої корекції стану хворих систем організму.

Описаний підхід не вимагає усвідомленої згоди хворого, що в наш час є наріжним каменем етики в клінічних випробуваннях. Це означає, що інформаційна терапія є кроком вперед у порівнянні з фармакологічною медициною, оскільки в ній немає жодного молекулярного агента чи руйнівного випромінювання, які можуть негативно вплинути на організм людини.

У подальшому дослідженні буде цікаво спробувати зібрати ширшу базу даних сигналів різних систем тіла, включаючи ті, які можуть характеризувати оптичні коливальні спектри. Чи можуть інерттон-фотонні хвилі переносити інформацію, яку запасена в таких спектрах? Якщо так, то як можна передавати такі сигнали і якою може бути середня довжина пробігу інерттон-фотонних хвильок? Ці питання потребують окремого розгляду.

Насамкінець, отримані результати дозволяють нам запустити канал інерттонного зв'язку, який, очевидно, може серйозно конкурувати з існуючим фотонним (тобто електромагнітним) радіозв'язком.

ЛІТЕРАТУРА

- [1] V. Krasnoholovets, S. Skliarenko and O. Strokach, "On the behavior of physical parameters of aqueous solutions affected by the inerton field of Teslar® Technology", *Int. J. Modern Phys. B*, vol. 20, no. 1, pp. 1-14, 2006 (also arXiv:0810.2005).
- [2] V. Krasnoholovets, S. Skliarenko and O. Strokach, "The study of the influence of a scalar physical field on aqueous solutions in a critical range", *J. Molecular Liquids*, vol. 127, nos. 1-3, pp. 50-52, 2006.
- [3] E. Andreev, G. Dovbeshko, and V. Krasnoholovets, "The study of influence of the Teslar technology on aqueous solution of some biomolecules," *Research Letters in Physical Chemistry*, Vol. 2007, Article ID 94286, 5 pages, 2007 (also arxiv:1204.6062).
- [4] E. A. Андреев, М. У. Белый, С. П. Ситько, Реакция организма человека на электромагнитное излучение миллиметрового диапазона, *Вестник АН СССР*, № 1, 24-33 (1985).
- [5] S. P. Sit'ko, E. A. Andreyev, L. N. Christophorov, and A. A. Serikov, "Research into the physical mechanisms of low-intensity microwave radiation upon biological systems," *I. Preprint ITP-90-49-E*, Kyiv, 1990, 28 p.
- [6] D. Raković, Z. Jovanović-Ignjatić, D. Radenović, M. Tomašević, E. Jovanov, V. Radivojević, Ž Martinović, P. Šuković, M. Car, and L. Škarić, "An overview of microwave resonance therapy and EEG correlates of microwave resonance relaxation and other consciousness altering techniques," *Electro- and Magnetobiology*, vol. 19, no. 2, pp. 195-222, 2000.
- [7] A. Oliveira, "Electroacupuncture according to Voll: historical background and literature review," *J. Acupuncture and Oriental Medicine*, Winter 2016, pp. 5-10.
- [8] З. Д. Скрыпнюк, "Информационная и негэнтропийная терапия", *Информационная и негэнтропийная терапия*. Ред.: З. Д. Скрыпнюк, Киев, Том 1994, № 1, 4-8.
- [9] З. Д. Скрыпнюк, "Основные понятия традиционной китайской медицины с точки зрения информотерапевта", *Информационная и негэнтропийная терапия*. Ред.: З. Д. Скрыпнюк, Киев, Том 1994, № 1, 19-24.
- [10] V. Ya. Kobylansky, "Microgenerator of information therapy as a means of restoration of functional activity of information channels," *Information and Negentropic Therapy*, Eds.: V. Ya. Kobylanskyi, R. M. Kobylanska, Z. D. Skrypniuk, and K. I. Shokaliuk, Kyiv, Special Volume 1999, pp. 60-62.
- [11] З. Д. Скрыпнюк, "Стратегия і тактика вибору діагностики і терапії в загальній і сімейній медицині". *Інформаційна та негэнтропийна терапія*. Ред.: З. Д. Скрыпнюк, Київ, Том 2001, с. 133-134.
- [12] З. Д. Скрыпнюк, "Фонетика, морфологія і синтаксис клітинних мов". *Інформаційна та негэнтропийна терапія*. Ред.: З. Д. Скрыпнюк, Київ, Том 2001, 135-136.
- [13] В. М. Федорівський, З. Д. Скрыпнюк, "Порівняльна характеристика дії мікрогенератора «БЕСТ» та його електронної версії", *Інформаційна та негэнтропийна терапія*. Ред.: З. Д. Скрыпнюк, Київ Том 2014, 115-139.
- [14] M. Sagi, "The new homeopathy: A new paradigm in information medicine," *World Futures: The Journal of New Paradigm Research*, vol. 72, nos. 3-4, pp. 53-68, 2016.
- [15] H. Fröhlich, "Long range coherence and energy storage in biological systems," *Int. J. Quantum Chem.*, vol. 2, pp. 641-649, 1968.
- [16] C. W. Smith, "Coherence in living biological systems," *Neural Network World*, vol. 3, pp. 379-388, 1994.
- [17] C. W. Smith, "Can homeopathy ameliorate ongoing sickness?" *The Journal of Alternative and Complementary Medicine*, vol. 15, no. 5, pp. 465-467, 2009.
- [18] C. W. Smith, "Reflected light modulated by bio-fields," *The Journal of Alternative and Complementary Medicine*, vol. 16, no. 11, pp. 1133-1134, 2010.
- [19] C. W. Smith, "Electromagnetic and magnetic vector potential bio-information and water," *Homeopathy*, vol. 104, no. 4, pp. 301-304, 2015.
- [20] P. P. Gariaev, and E. A. Leonova, "The strange world of wave genetics," *DNA Decipher Journal*, vol. 4, no. 1, pp. 39-56, 2014.
- [21] M. Bounias, *La Création de la vie: De la matière à l'esprit*; Paris: Editions du Rocher, 1990.
- [22] H. E. Puthoff and R. Targ, "PK experiments with Uri Geller and Ingo Swann," in *Research in Parapsychology 1973*, Roll, W. G., Morris, R. L. and Morris, J. D. eds., Scarecrow Press, Metuchen, New Jersey; pp. 125-128, 1974.
- [23] H. E. Puthoff, and R. Targ. "Physics, Entropy and Psychokinesis," in *Proc. Conf. Quantum Physics and Parapsychology* (Geneva, Switz.), Parapsychology Foundation Publ., New York, 1975.
- [24] E. W. Davis, "Teleportation Physics Study". Special Report. Air Force Research Laboratory, Air Force Material Command, Edwards Air Force Base CA 93524-7048, 2004.
- [25] V. Krasnoholovets, *Structure of space and the submicroscopic deterministic concept of physics*; Oakville, Canada, and Waretown, USA: Apple Academic Press, 2017.
- [26] M. Bounias, and V. Krasnoholovets, "Scanning the structure of ill-known spaces: Part 1. Founding principles about mathematical constitution of space," *The Kybernetes: The International Journal of Systems and Cybernetics*, vol. 32, no. 7/8, pp. 945-975, 2003 (also arXiv:0211096).
- [27] D. ter Haar, *Elements of Hamiltonian Mechanics*; Moscow: Nauka, 1974, p. 173 (Muscovite translation from the Second edition, Pergamon Press, 1971).
- [28] В. С. Владимиров, В. В. Жаринов, *Уравнения математической физики*, Физическая и математическая литература, Москва (2000), с. 154.
- [29] А. М. Фридман, А. В. Хоперсков, *Физика галактических дисков*, Физматгид, (2011), с. 320.
- [30] A. Angot, *Compléments de mathématiques à l'usage des ingénieurs de l'électrotechnique et des télécommunications*; Paris: Masson, 1997, p. 381; in French.
- [31] Yu. Zabolonov, V. Burtiak, and V. Krasnoholovets, "A method of rapid testing of radioactivity of different materials," *J. Radiation Research and Applied Science*, vol. 9, pp. 370-375, 2016.

Василь Федорівський і Володимир Красноголовець

В. Красноголовець народився в Києві, Україна. Закінчив математичну школу, а потім став студентом Київського народного університету імені Тараса Шевченка, фізичного факультету, катедри теоретичної фізики; він отримав ступінь магістра в 1979 р. Протягом кількох наступних років працював експериментатором у галузі надпровідності в Інституті фізики металів, Київ. З початку 1980-х років і донині він працює у відділі теоретичної фізики Інституту фізики НАНУ, Київ. З 1993 р. – старший науковий співробітник. Також бере участь у різних видах діяльності, пов'язаних з прикладними науками.

В. Федорівський народився у Хмельницькій області, Україна. 1991 р. закінчив Київський державний інститут фізичної культури, реабілітаційний факультет. У 2009 році закінчив Міжрегіональну академію управління персоналом, факультет психології. 13 років працював реабілітологом у приватній клініці. Понад 20 років працює інформаційним терапевтом, а психологом – з 2009 р.

